

Studio Muzyki Elektroakustycznej
Akademia Muzyczna w Krakowie

Polskie Stowarzyszenie Muzyki Elektroakustycznej
(PSeME)

Confédération Internationale de Musique Electroacoustique
(CIME)

koncert Intermedium II

SARC

Sonic Arts Research Centre
Belfast - Irlandia Północna

wykonawcy:

Małgorzata Ispording – klawesyn

Agnieszka Pstrokońska – marimba

Kazimierz Pyzik – wiola da gamba

Kompozytorzy - projekcja dźwięku

program:

Gordon Delap, Antonin De Bemels

Light Body Corpuscles

video i taśma (5 min.)

Ricardo Climent

Silent Era / La Era del Silencio

na taśmę (12 min.)

Henry Vega

Solo

na violę da gamba i taśmę (5 min.)

Michael Alcorn

Resonant Air

na taśmę (12 min.)

Katarzyna Glowicka

Dust Point Red

na klawesyn (8 min.)

Paul Wilson

Without Words

na marimbę i komputer (13 min.)

Pedro Rebelo

laut[omata].3

video i live electronics (8 min.)

Jason Ernest Geistweidt

A letter from the trenches of Adrianopolis

na taśmę (9 min.)

Christopher McClelland

Kóax

video i live electronics (8 min.) (Max/MSP/Jitter)

Prezentacja działalności SARC

Sala Koncertowa Akademii Muzycznej w Krakowie
ul. św. Tomasza 43
wtorek, 24 maja 2005 roku, godz. 19.00

koncert zrealizowano dzięki wsparciu z Narodowego Centrum Kultury/Ministerstwa Kultury w ramach programu "Rozwój inicjatyw lokalnych"

Sonic Arts Research Centre

Centrum Badań nad Sztuką Akustyczną jest nowo powstałym ośrodkiem przy Uniwersytecie *Queens* w Belfaście. W kwietniu 2004 specjalnie dla tego celu wybudowany gmach został oficjalnie otwarty przez K. Stockhausena. Grono międzynarodowych fachowców z dziedziny kompozycji, technologii internetowej, programowania i budowy podzespołów skupia się nad projektami z zakresu synergii sztuki, nauki i techniki. Sercem i centralną częścią jest Laboratorium akustyczne - unikalna przestrzeń do przedsięwzięć z zakresu muzyki i technologii dźwiękowych. Co roku w kwietniu SARC organizuje festiwal *Sonorities*, który jest jednym z najważniejszych festiwali muzyki współczesnej w Europie. www.sarc.qub.ac.uk

Kazimierz Pyzik, ur. 1955, Kraków. Studiował w Akademii Muzycznej w Krakowie grę na kontrabasie, teorię muzyki oraz kompozycję. W Meistersinger Konservatorium w Norymberdze studiował grę na violi da gamba. Dyplom mistrzowski z zakresu gry na tym instrumencie otrzymał w Królewskim Konserwatorium w Brukseli u Wielanda Kuijkena.

Swoją działalność koncertową dzieli na dwie grupy. Na różnych odmianach viol da gamba wykonuje głównie muzykę baroku i renesansu, występując z recitalami solowymi oraz z zespołami, między innymi „Fiori musicali” i „Camerata Cracovia”. Założył też „Consort viol da gamba”. Jest członkiem Viola da Gamba Society of Great Britain. Na instrumentach współczesnych (wiolonczela, kontrabas) wykonuje głównie muzykę XX wieku. Jest członkiem stowarzyszenia „Muzyka Centrum”, współpracuje z Zespołem MW2, Kwartetem Olgi Sz wajgier, występuje także z recitalami solowymi. Na początku swej działalności koncertowej był członkiem orkiestry kameralnej „Capella Cracoviensis” oraz Krakowskiego Kwartetu Obojowego. Koncertował w niemal wszystkich krajach Europy i Stanach Zjednoczonych. Ma na swoim koncie wiele prawykonań światowych, nagrania radiowe, telewizyjne i płytowe. Jako kompozytor nawiązuje zarówno do form klasycznych i do porządku tonalnego realizowanego poprzez specjalnie konstruowane systemy harmoniczne, jak i do form eksperymentalnych z elementami poza muzycznymi.

Kazimierz Pyzik jest laureatem krajowych konkursów kompozytorskich (m.in. Konkursu im. Artura Malawskiego). Jego utwory wykonywane były na ważniejszych festiwalach muzyki współczesnej w Polsce (m.in. na „Warszawskiej Jesieni”), ponadto w Niemczech, Francji, Jugosławii, Danii i Stanach Zjednoczonych. W 1994 i 1997 był wykładowcą Międzynarodowych Warsztatów Muzyki Współczesnej w Krakowie.

Agnieszka Raddatz -Pstrokońska ukończyła studia perkusyjne we wrocławskiej Akademii Muzycznej w 1996 roku, a następnie, jako stypendystka Rządu Francuskiego i Fundacji im. S.Baterego studia poddyplomowe we Francji. Gra na pięciooktawowej marimbie koncertowej Yamaha 6000, wykonując i prawykonyując utwory oryginalne, a także transkrypcje. Jako solistka perkusistka występowała z orkiestrami symfonicznymi i kameralnymi w Polsce, dokonała także nagrań radiowych. Często wykonuje i prawykonyuje utwory polskich kompozytorów współczesnych (także jej dedykowane) podczas koncertów solowych i na Festiwalach takich jak m.in. Musica Polonica Nova we Wrocławiu, MFMW Warszawska Jesień. Od 2003 roku występuje również jako kameralistka.

Gordon Delap, kompozytor i sound designer. Mieszka w Belfaście, specjalizuje się w muzyce elektronicznej, a zwłaszcza, wykorzystującej wielokanałową, przestrzenną projekcję dźwięku (acousmatic music).

Studiował kompozycję elektroakustyczną w Belfaście (Queen's University) pod kierunkiem Michaela Alcorna, i Londynie (City University), pod kierunkiem Simona Emmersona i Denisa Smalleya. Obronił ostatnio doktorat w Sonic Arts Research Centre w Belfaście. Antonin De Bemels jest artystą wykorzystującym w twórczości najnowsze techniki audio-wideo. Interesują go eksperymentalna muzyka elektroniczna, taniec współczesny i sztuka stworzona w wykorzystaniem najnowszych technik wideo. W swoim podejściu do sztuki wideo bazuje na przedstawianiu ruchu ciała i dynamicznych powiązań między dźwiękiem a obrazem. Ma w swoim dorobku kilkanaście krótkich filmów wideo, tworzy ścieżki dźwiękowe i oprawę wizualną dla utworów z dziedziny tańca i teatru.

Light Body Corpuscles

Kompozycja elektroakustyczna: Gordon Delap
Koncepcja, fotografia, redakcja: Antonin De Bemels
corpuscle – ciało, cząsteczka, drobina, korpuskuła
Najpierw pojawiają się nieokreślone poruszające się w szalonym tempie błyski. Później, te abstrakcyjne iskry dają się rozpoznać jako migający przed oczami widoki skóry, poruszające się pośród krzyżujących się promieni światła. Na koniec, z obłoku rozedrganych punkcików światła wyłania się zarys ludzkiego ciała
'Light body corpuscles' to utwór ukazujący jak przestrzeń dzieli się w efekcie rozbicia czasu, a w wyniku rozproszenia światła ciało ulega rozciągnięciu. Powstające pod wpływem efektu stroboskopowego odmiennie punkty widzenia tworzą zakłóconą percepcję przestrzeni i czasu. Widziane przez nas ciało składa się z wielu warstw, każda z

nich uwieczniona jest w odmiennym kontinuum czasoprzestrzeni. To co widzimy dzieje się wbrew prawom fizyki i wbrew prawom rządzącym ludzką percepcją, tworzą wyrwę w znanej nam rzeczywistości ...

Ricardo Climent (b. 1965, ur. w Hiszpanii), kompozytor mieszkający obecnie w Belfaście. Wykłada na Queen's University w Belfaście, prowadzi również badania w Sonic Arts Research Centre (SARC) Irlandii Północnej.

Ostatnio gościł jako kompozytor w Conservatorio de las Rosas, Morelia, w Meksyku, dzięki stypendium UNESCO-Aschberg, oraz w tym samym charakterze, w Hiszpanii gdzie pracował z orkiestrą JOGV. Ostatnio otrzymał zamówienia na utwory od Instituto Valenciano de la Musica, Pedro Carneiro, C.A.R.A., Grupo Amores, JOGV, Ensemble las Rosas, Xelo Giner, Kazuhisa Ogawa, Carlos Gil oraz Spanish Brass Luur Metals. Jego muzyka jest wykonywana w wielu miastach Europy, Ameryki i Azji.

"*Będąc kompozytorem, a nawet w większym stopniu, artystą wykorzystującym najnowsze techniki dźwiękowe, to należy postrzegać środowisko i nasz świat dźwięków w sposób wyjątkowy tak by nadać muzyce indywidualny charakter*" **Silent Era** (2002)

Zanim pojawiły się filmy ze ścieżką dźwiękową, w niektórych kinach zatrudniano osobę, której zadaniem było udzielenie głosu postaciom pojawiającym się na ekranie. Posługując się zaimprovizowanym zapisem, odtwarzano dźwięki zgodnie z akcją filmu oraz wzbogacano akcję dodatkowymi efektami pantomicznymi. Osoba taka, w swej pracy nierzadko posiłkowałą się różnymi przedmiotami, tworząc 'efekty dźwiękowe' dla wzbogacenia odbioru filmu niemego.

Niemcy Wiek (*Silent Era*) powstał z inspiracji właśnie takich 'specjalistów od efektów specjalnych'. W utworze starałem się oddać spontaniczny charakter, wyobraźnię i sztukę improwizacji tych pionierów kina pracujących z dźwiękiem. Wszystko po to, by przywołać lepszy świat dźwięków, taki, w jakim chciałbym żyć.

Punktem wyjścia są zapisy niektórych instrumentów perkusyjnych interesujących brzmieniowo oraz inne, stworzone z wykorzystaniem metod syntezy, mających je naśladować.

Katarzyna Głowicka, ur. 1977, Oleśnica. Studiowała w Akademii Muzycznej we Wrocławiu kompozycję pod kierunkiem Grażyny Pstrokońskiej-Nawratil (dyplom z wyróżnieniem w 2001). W 2000 przebywała na rocznym stażu w Conservatoire National de Région de Strasbourg u Ivana Fedele. Jest również absolwentką Królewskiego Konserwatorium w Hadze w klasie Louisa Andriessena. Brała udział w międzynarodowych kursach kompozytorskich w Krakowie, Wiedniu, Radziejowicach, Brukseli, Apeldoorn (Holandia), Dartington (Anglia) i Avignonie, prowadzonych m.in. przez L. Andriessena, J. Harveya, H. Kulenty, Z. Krauzego, T. Muraila, M. Paddinga i B. Schaeffera. W 1999 była stypendystką Komisji Europejskiej w Holandii, w 2000 – Deutscher Akademischer Austauschdienst. Korzystała również z grantu W. Glocka na udział w Międzynarodowej Letniej Szkole w Dartington (2001). W latach 2002-2003 otrzymała stypendia Rządu Holenderskiego i Francuskiego. Utwory Katarzyny Głowickiej wykonywane były w kraju i za granicą, m.in. we Francji, Niemczech, Holandii, Wielkiej Brytanii, Austrii, Belgii i na Ukrainie podczas festiwalu, m.in.: Festiwalu im. Adama Didura w Sanoku, „Warszawskiej Jesieni”, „Suite” w Amsterdamie, „Oproven” w Den Bosch, „Oerel” na wyspie Terschelling, „Yo!” w Utrechcie, „Wien Modern”, „Steve Reich Festival” w Hadze, „Gaudeamus” w Amsterdamie, „Beinnale di Venezia”, m.in. przez takie zespoły, jak: De Eereprijs, Ensemble Recherche oraz transmitowane przez Polskie Radio, holenderską telewizję VPRO i austriackie radio ORF. Katarzyna Głowicka jest laureatką wielu konkursów kompozytorskich. Razem z Niemiecką reżyserką Frann Aprich, Głowicka założyła audio wizualną grupę „*Digital Doctors*”. Grupa ta będzie producentem opery „*Grabarz Królów*” w sezonie 2006/7. Najnowsze projekty to zamówienie zespołu „Vocal Laboratorium” na festiwal „Gaudeamus Music Week 2005” oraz konferencji ICMA (International Computer Society of Music) w Barcelonie we wrześniu 2005.

.... Prawdziwą wartością przeżycia estetycznego jest jego siła oddziaływania na nasze odczucia i na to, jak postrzegamy świat wokół nas. Jeśli postrzegamy w inny sposób, wtedy też myślimy i reagujemy odmiennie. Dlatego przeżycie estetyczne ma potencjał aby nas zmienić. Jest aktem komunikacji i zrozumienia pomiędzy umysłami. ...” *Katarzyna Głowicka, 08.04.2005*

Henry Vega

Pochodzi z Nowego Jorku, tworzy i popularyzuje muzykę elektroakustyczną. Działa jako pedagog, reżyser dźwięku, wykonawca i kompozytor w różnego typu produkcjach teatralnych, baletowych oraz koncertowych wykorzystujących najnowocześniejsze trendy artystyczne. Vega komponuje muzykę na zamówienie choreografów, dyrektorów teatrów i artystów wykorzystujących najnowsze techniki; głównym obiektem jego zainteresowania są interaktywne performensy z wykorzystaniem komputera. Vega studiował kompozycję na Florida International University, University of North Texas, pod kierunkiem Jona Nelsona, oraz w Institute for Sonology Royal Conservatory w Hadze, gdzie pod kierunkiem mistrzów - Paula Berga i Joela Ryana - kształcił się w dziedzinie programistyki, improwizacji oraz kompozycji. W tym samym okresie Vega studiował również kompozycję pod kierunkiem Franco Donatonego, Earla Browna, Jamesa Tenneya i Christiana Wolffa. Vega jest laureatem nagród na konkursie EAR Węgierskiego Radia, łącznie z pierwszą nagrodą z SCL. Jego utwory wykonywane były na Kubie, w Stanach Zjednoczonych, Europie i Australii, na festiwalach takich jak m.in. SEAMUS, Sonic Residues, Festiwal EA w Scarborough, Primavera en la Havana, Sonorities, Aural Tick, i Festiwal EM na Florydzie. Jego utwór 'Alibi' znalazł się w finale Konkursu Kompozytorskiego Gaudeamus w

Amsterdamie w 2004 r.

S solo na violę da gamba i komputer (2002) skomponowane zostało z myślą o Karin Preslmayr, jest częścią cyklu utworów napisanych na instrumenty i komputer. Specyfika podejścia do tego medium wynika z unikalności wykonania na żywo oraz piękna transformacji, jako głównego celu utworu. W utworach tych komputer oczekuje na sygnał od instrumentów i, w odpowiedzi na nie, przekształca je. Dla uzyskania tego efektu dokonano analizy wysokości i dynamiki wykonywanych dźwięków. W odpowiedzi na określoną wysokość lub dynamikę, komputer uruchamia sekwencję zdarzeń, filtrów lub innych procesów. Innym aspektem omawianych utworów jest eksplorowanie improwizacji kontrolowanej. W partyturze utworu umieszczono partie improwizowane, pozostawiając wykonawcy możliwość wyboru. S solo zrealizowano w Instytucie Sonologii w Hadze.

Paul Wilson jest wykładowcą kompozycji na Queen's University w Belfaście. Specjalizuje się w utworach na instrumenty i na media elektroniczne, od interaktywnych instalacji z udziałem widza po muzykę instrumentalną. Jego utwory, z których część skomponował na zamówienie, wykonywane były przez m.in. Ulster Orchestra, Barrie Webb, Steve'a Halfyarda, Pedro Carneiro oraz Narodową Orkiestrą Symfoniczną Irlandii, w wielu krajach Europy, w Stanach Zjednoczonych i Ameryce Środkowej. W 2002 r. kompozytor zdobył trzecią nagrodę na Konkursie Kompozytorskim im. Luigi Russolo we Włoszech za utwór 'Spiritus' na sopran i live electronics. Ostatnio otrzymał zamówienie z Millennium Gallery w Portadown na stworzenie interaktywnej instalacji we współpracy z Barbarą Freeman.

Pedro Rebelo (ur. 1972 w Portugalii). Kompozytor, artysta wykorzystujący techniki cyfrowe, specjalizujący się w muzyce elektroakustycznej, mediach cyfrowych oraz instalacjach. W materii muzycznej świadomie posługuje się improwizacją oraz strukturami interdyscyplinarnymi. Współpracował w wielu projektach z artystami wykorzystującymi najnowsze media wizualne. Wiele z jego prac takich jak twórcze interaktywne performensy i instalacje jest wynikiem poszukiwań Rebelo w dziedzinie powiązań architektury z muzyką. Na zamówienie stworzył cykl utworów (na solistów i live-electronics) opartych na interpretacji określonych przestrzeni akustycznych. W duo laut, wraz z saksofonistką Franziską Schroeder, artysta bada możliwości interfejsów w procedurach interaktywnych performansów. Dokonał wielu nagrań swojej muzyki elektroakustycznej na płytach CD (m.in., Sonic Circuits IV, Discontact III, Exploratory Music from Portugal, ARiAdA). Artysta prowadzi badania w dziedzinie mediów cyfrowych, interaktywnego dźwięku kompozycji. Jego artykuły są odzwierciedleniem podejścia do stylistyki i kompozycji, które artykułuje w praktyce twórczej w szerszym kontekście kulturowym. Pedro obronił pracę doktorską na Uniwersytecie w Edynburgu. Obecnie pracuje jako wykładowca i badacz w Sonic Arts Research Centre w Belfaście.

Michael Alcorn (ur. 1962) studiował na University of Ulster, obronił pracę doktorską na uniwersytecie w Durham. Od kilkunastu lat jest wykładowcą na Wydziale Muzycznym Queen's University. Jest dyrektorem Sonic Arts Research Centre (SARC) oraz studiów licencjackich na kierunku Inżynierii Dźwięku tej samej uczelni. W latach 1994-95 odbył urlop naukowy w Center for Computer Research in Music and Acoustics - CCRMA uniwersytetu Stanford w Kalifornii. Ostatnio zajmuje się badaniami syntezy granularnej na uczelni w Vancouver. Jego twórczość kompozytorska obejmuje zarówno utwory na instrumenty tradycyjne, jak również, utwory elektroakustyczne. Jego kompozycje były wykonywane w Wielkiej Brytanii, w obu Amerykach i na Dalekim Wschodzie. Komponuje na zamówienie dla BBC, Narodowej Orkiestry Symfonicznej Irlandii, Nash Ensemble, Singcircle, Smith Quartet, Darragha Morgana, Irlandzkiej Orkiestry Kameralnej, Opera Theatre Company i Orkiestry Ulsteru. Jego utwory były prezentowane na międzynarodowych konferencjach poświęconych muzyce komputerowej, występował jako kompozytor na Festiwalu Elektrisk Helg Festival w Malmö (1997) i Festiwalu Northern Ireland Now w Monachium (1999). W styczniu 2004 roku uzyskał nominację Prezesa Międzynarodowego Stowarzyszenia Muzyki Komputerowej (ICMA).

Crossing the Threshold (*Przekraczając próg*) na skrzypce i elektronikę.

W utworze Crossing the Threshold połączyłem moje zainteresowanie konwencjonalnymi i niekonwencjonalnymi źródłami dźwięku poprzez interakcję wykonawcy z komputerem. Tytuł ma odniesienie, tak do muzycznej, jak i technicznej koncepcji utworu. W pierwszym przypadku odzwierciedla podział koncepcji muzycznych na konwencjonalne i niekonwencjonalne techniki gry: przez cały czas trwania utworu skrzypce eksponują techniki, operujące dźwiękami z pogranicza określonych wysokości i szumu. W drugim przypadku tytuł odnosi się do procesu interakcji skrzypiec z komputerem, który reaguje z chwilą gdy zostają przekroczone określone progi poziomu głośności.

Utwór, zadekowany Darragh Morgan, powstał dzięki środkom finansowym z Arts Council of Ireland.

Jason E. Geistweidt jest artystą dźwięku, którego obszar działania obejmuje teatr, film, muzykę, taniec i instalacje. W marcu wystąpił z prawykonaniem utworu *Terrestrial Variations*, szeroko zakrojonej realizacji na orkiestrę, chór i media elektroniczne. W lutym otrzymał nagrodę EMS (w Sztokholmie) za kompozycję *A letter from the trenches of Adrianopolis* . . . W październiku 2004 Geistweidt wykonał oryginalną realizację muzyczną i dźwiękową dla produkcji Rachel O'Riordan pt. *Elizabeth*, a w maju tego samego roku współpracował przy *Metropolis '04*, którego celem było zrealizowanie współczesnej partytury dla klasycznego filmu Fritza Langa. Obecnie pracuje nad doktoratem w Sonic Arts Research Centre, pod kierunkiem Dr. Michaela Alcorna. Posiada dyplom magistra (University of Limerick) i licencjat z dziedziny edukacji muzycznej z Southwestern University w Teksasie.

A letter from the trenches of Adrianopolis (List z okopów Adrianopolis . . .)
W swoim manifestie artystycznym pt. *The Art of Noises* ('Sztuka dźwięków') Luigi Russolo umieścił list swego kolegi, F. T. Marinettiego, twórcy Manifestu Futurystycznego. W liście tym, który jest opisem pola bitewnego, poeta stara się odnieść do siebie dźwięki „orkiestry wojennych odgłosów”, posługując się w tym celu zapisem onomatopiecznym. W *Liście z okopów Adrianopolis* . . . proza Marinettiego prezentowana jest w tłumaczeniu na angielski przez pięć odrębnych głosów. Ich odczyt został przekształcony i przerobiony tak, by oddać wrażenie dźwiękowego środowiska bitwy. Kompozycja składa się z wielu warstw, z których każda posiada wyraźny obszar przedni, środkowy i obszar tła. Ta wymiarowość dodatkowo spotęgowana jest przez zastosowanie ruchu poziomego, który uzupełnia gesty poszczególnych zdarzeń. *List z okopów Adrianopolis* . . . rozwija się pomiędzy zewnętrznym oglądem zdarzeń a wewnętrzną refleksją obserwatora.

Christopher McClelland, rozpoczął naukę kompozycji prywatnie, pod kierunkiem Paula Wilsona w Uniwersytecie Queens w Belfasie. Uzyskał stopień licencjata z dziedziny muzyki z wyróżnieniem w Birmingham Conservatoire, w chwili obecnej jest doktorantem w Sonic Arts Research Centre, pod kierunkiem profesora Michaela Alcorna. W roku 2002 studiował również w Conservatoire National Supérieur w Paryżu pod kierunkiem Frederica Durieux, Marco Stroppy, Luis Naon i Yann Geslin (kompozycja elektroakustyczna) i Toma Maysa (interaktywna elektronika). Jego utwory wykonywane były w wielu miejscach w Anglii i za granicą, zarówno przez studentów jak i profesjonalnych artystów, m.in., przez muzyków takich jak Ian Pace, Darragh Morgen, Mary Dullea i Nancy Ruffer, oraz zespoły: Apartment House, Psappha, Nosferatu, Endymion Ensemble, Uroboros and BCMG (Birmingham Contemporary Music Group). Był uczestnikiem warsztatów prowadzonych przez Dianę Burrell (2001), Briana Ferneyhough (2003) i Anthony'ego Gilberta (2003). W 2001 i 2003 roku jego utwory wykonane były podczas Festiwalu Muzyki Współczesnej w Huddersfield; w roku 2002 przedstawił koncert muzyki w Birmingham Conservatoire, w wykonaniu Ian'a Pace. W czerwcu 2002 r. jego kompozycje zostały nagrodzone prestiżową nagrodą Royal Philharmonic Society. Christopher komponuje zarówno na instrumenty akustyczne jak i technology. Interesują go zwłaszcza interaktywne kompozycje z wykorzystaniem najnowszych technik cyfrowych. W 2002 r. uczestniczył w interaktywnym projekcie z zastosowaniem sprzętu audio-wideo z australijską artystką Emmą Macey.

Light Body Corpuscle cor-pus-cle (kór p²-s²l, -p¹s¹l) (Physics, Biology) n.
1. a. An unattached body cell, such as a blood or lymph cell. b. A rounded globular mass of cells, such as the pressure receptor on certain nerve endings.
2. A discrete particle, such as a photon or an electron. 3. A minute globular particle.

First we see indefinable sparkles dancing frantically before our eyes. Then, gradually, these abstract sparks reveal themselves as glimpses of skin moving through crossed rays of light. Eventually, from a cloud of frenzied points of light, the shape of a human body emerges... "Light body corpuscles" is a piece about fragmentation of space through fragmentation of time, dissection of the body through scattering of the light. The stroboscopic alternation of different points of view creates a disrupted perception of space and time. The body we see is multi-layered, and each layer is locked in a different time-space continuum. What we see defies the rules of physics and human perception, and opens a breach in the reality as we know it...

Electroacoustic composition: Gordon Delap

Concept, photography and editing: Antonin De Bemels

Dancers: Melanie Munt and Ugo Dehaes

Lighting: Laurence Halloy

Stereoscopic display technology: Periactes

Made possible with the help of the British Council and the Arts Council of Northern Ireland in cooperation with the Sonic Arts Research Centre and Nadine Arts Centre.

Gordon Delap is a composer and sound designer based in Belfast. He specialises in electronic music, particularly acousmatic music.

He studied electroacoustic composition at Queen's University under Michael Alcorn, and at City University, London under Simon Emmerson and Denis Smalley. He recently completed a PhD at the Sonic Arts Research Centre in Belfast.

Antonin De Bemels is a video and sound artist. Interested in experimental electronic music as well as contemporary dance and video art, his personal approach of videography is based on the representation of body movements and the dynamic relationship between sounds and images.

He has made a dozen of short videofilms and also creates soundtracks and visuals for dance and theatre pieces.

Silent Era (10:57) August 2002

The 'Animator' was a peculiar type of job created in a few silent-film cinemas in the past. This comic character used to imitate the voice of the actors and actresses in an improvised script, performing onomatopoeic noises and body language. Very often the Animator was surrounded by ingenious artefacts to produce 'sounds effects to animate the silent movies. 'Silent era' is inspired by the art of the 'Animator' and my aim is to reflect the sound world that surrounds me. Somehow I try to recover the spontaneity, imagination and improvisation of this pioneer of the cinema with sound in order to evoke a better sound world where I would like to live. The starting point are recordings from some 'sonically' interesting percussion instruments and others created by methods of synthesis in computing, imitating the previous ones.

Ricardo Climent, (1965, Valencia, Spain) is a music composer based in Belfast. He lectures at the School of Music, Queen's University of Belfast and he is also a researcher at SARC, the Sonic Arts Research Centre in Northern Ireland.

He recently served as resident composer at the Conservatorio de las Rosas, Morelia, Mexico thanks the a Unesco-Aschberg award and also as resident composer at the JOGV orchestra in Spain. Ricardo was recently commissioned by The Instituto Valenciano de la Musica, Pedro Carneiro, C.A.R.A., Grupo Amores, JOGV, Ensemble las Rosas, Xelo Giner, Kazuhisa Ogawa, Carlos Gil and Spanish Brass Laur Metals. His music works have been widely diffused in Europe, America and Asia.

"As a composer and even more as a sonic artist, one needs to perceive the environment and our soundworld in a unique way to make the music being distinctive". RC

Ssolo (2002) was composed for Karin Preslmayr and is part of a cycle of pieces being written for instruments and computer. The approach to this specific medium holds the uniqueness of live performance and the beauty of transformation as its main goals. In these pieces a computer awaits for the instruments signal to reply with transformations and refractions of it. To do this, methods of analysis are used to register pitch and dynamics of the performer. When an expected pitch or dynamic is reached the computer then responds by triggering through a sequence of events, filters or processes. The other aspect of these pieces involves the exploration of controlled improvisation. In the score for Ssolo, improvised sections have been included leaving only musical triggers, which the performer will cross at will.

"Ssolo" was composed and developed at the Institute for Sonology in The Hague.

Henry Vega was born in New York City, is dedicated to the creation and promotion of electro acoustic music. In a handful of years he has been involved as teacher, technician, composer and performer on productions of theatre, dance and concert music that focus solely on modern artistic trends. As a composer Vega has received commissions to work with choreographers, theatre directors and video artists while his devotion is focused on computer interactive performance. His music has received first prize from SCI, Honorable Mention from the Hungarian Radio EAR competition and was a selected finalist at the Gaudeamus Composition Contest 2004 in Amsterdam for his work 'Alibi'. Vega's works have been performed at venues in Cuba, the United States, Europe and Australia and at festivals such as SEAMUS, Sonic Residues, the Scarborough EA Festival, Primavera en la Havana, Sonorities, Aural Tick and the Florida EM Festival. In 2003 he founded 'The Electronic Hammer' with Diego Espinosa and Juan Parra, a group dedicated to performing new and recent works for percussion and computers allowing composers with limited or expert knowledge of computers to compose freely for this meta-instrument. Vega has studied composition at Florida Intl. University, at the University of North Texas with Jon Nelson and at the Institute for Sonology at the Royal Conservatory of the Hague where his mentors, Paul Berg and Joel Ryan, guided him in programming and improvisation as well as composition. During these years Vega has also had the opportunity to study composition with Franco Donatoni, Earl Brown, James Tenney and Christian Wolff.

Resonant Air (2000) for 2-channel tape

This piece explores the concept of 'containers' as resonators of sound. The wooden body of a violin or any other stringed instrument, the metal or wooden tube of a woodwind or brass instrument and the shell of a percussion instrument or drum are all specially tuned 'containers' designed to amplify and enhance the timbral qualities of the sounds produced when the instruments are played. In this piece I have used very simple containers such as jam jars, metal tins, wooden boxes and other objects to act as resonators for the source sounds that are used in the piece. The resultant sounds are subjected to further transformation using a computer to act as a 'virtual resonator' (for example adding reverberation, filtering and time-stretching). This work was commissioned by 2000 Galway Arts Festival with funds provided by the Arts Council of Ireland.

Michael Alcorn was born in Belfast 1962 and studied music at the University of Ulster and completed a PhD in composition at the University of Durham. His compositional activities range from music for conventional instruments to works for live or taped electro-acoustic performance. His music has been performed and broadcast in the UK, Europe, North and South America and the Far East. He has received commissions from the BBC, The National Symphony Orchestra of Ireland, the Nash Ensemble, Singcircle, the Smith Quartet, Darragh Morgan, the Irish Chamber Orchestra, Opera Theatre Company and the Ulster Orchestra. His work has been programmed at a number of international computer music conferences and he was a featured composer at the Elektrisk Helg Festival in Malmö, Sweden, in 1997 and at the "Northern Ireland Now" Festival in Munich in 1999. Michael Alcorn is the Director of SARC, the Sonic Arts Research Centre and a Senior Lecturer in the School of Music at Queen's University.

Dust Point Red (2005) ca 7'30" for harpsichord and electronics for Goska Ispording.

A scientific observation inspires this piece. It has been observed, through infrared scans, that the discs of dust and rock surrounding young stars suggest that many planets apparently form in an environment more violent and chaotic than previously thought; so astronomers say. Dust like clouds of strings granulated by the computer in Red get a new, intensive colour. Points, intuitive musical gestures, occur according to Fibonacci patterns. The techniques used on the harpsichord include scraping the strings with metal drainer, touching strings at different parts with fingertips and fingernails, hitting the rim with percussive beater. The computer subjugates the harpsichord into its world. As a result, an eruption of colours and gestures is born.

Twenty-five year old Polish composer **Katarzyna Glowicka** graduated last year from the Royal Conservatory at The Hague; she also studied at the Music Academy in Wroclaw with Grazyna Pstrokonska-Nawratil and at the Conservatoire National de Région de Strasbourg with Ivan Fedele. Despite her very young age, her compositions have been performed and broadcasted in Poland, Italy, France, Germany, Great Britain, Belgium, Austria, Spain, Holland and the Ukraine. Glowicka's pieces have been programmed by several international festivals for modern music, such as Gaudeamus in Amsterdam, International Youth Festival in Kiev, Vienn Modern in Vienna, Ycebreaker in Amsterdam, Yo! Youth Opera Festival in Utrecht, Biennale Musica Venezia in Venice and Warsaw Autumn. Recipient of scholarships and awards, among others granted by Dutch Ministry of Culture, the European Committee, French Ministry of Culture, the Polish Society of Contemporary Music Award, DEL European Union Funds. She has currently started her PhD in computer music at Sonic Arts Research Center in Belfast under a supervision of Prof. Michael Alcorn. Together with German filmmaker Fran Apprich Glowicka cofounded *Digital Doctors* - performance group dedicated to modern music and video art.

...The very value of an esthetical experience lays in its power to change our feelings and ways of perceiving the environment around us. If we perceive things differently due to an esthetical experience, we think and react in another manner.

Therefore, an esthetical experience has potential means to change us. It is an act of communication and understanding between minds...

Katarzyna Glowicka 08.04.2005

Without Words

My initial idea for this work was to explore the various methods for sustaining the sound of a marimba. To begin, I wanted the instrument to behave similarly to a voice delivering a continuous melodic line. This idea generated a variety of musical material, and slowly helped to define the relationship between the instrumental and electronic parts. The marimba part is extremely active throughout the piece, incorporating virtuosic flourishes, erratic and impulsive patterns and ostinatos and embroiled in these textures is an underlying melodic line. The electronic part resonates and extends this line further through morphing of marimba and voice timbres. The more dynamic sounds, wood breaking, stones and marbles inside a piano and bricks being dragged on a concrete surface, unfold with a rhetorical patten, like the rhythms found in certain words or sentences. This provides contrast and articulation to the more sustained melodic line.

Paul Wilson gained his PhD in composition at the Queen's University of Belfast where he is currently employed as Lecturer in music technology. His compositions include the use of both instrumental and electroacoustic resources, and have been performed by Orkest de Volharding, Barrie Webb, Steve Halfyard, The National Symphony Orchestra of Ireland and The Ulster Orchestra among others. In 2002 he received a prize from the XXIV Concorso Internazionale Luigi Russolo Di Musica Electroacustica for his work Spiritus and last year this work was selected for a performance at the International Computer Music Conference in Singapore. Last year, he received a commission from the Ulster Orchestra to compose a piece based on Gulliver's Travels. More recently, he was commissioned by the Millennium Court Arts Centre to produce an installation work with the Artist Barbara Freeman. In addition to this, he has been working on another installation piece commissioned by the Royal Victoria Hospital in Belfast. His most recent commission, from the Composer-Pianist Simon Mawhinney, was premiered at the Sligo New music festival in Ireland. Future composition plans include collaborations with poets and artists and new works for violin and electronics and flute and electronics.

laut[omata].3 is a semi-generative work which has developed from activity in improvisatory performance with electronics and visuals. It is fabricated as fundamental digital data manipulations upon media constructed from sampling and 3D modelling. laut[omata] is a digital entity which prolongs the life of human-based interaction; it is an entity which attempts self-organisation with digital residues derived from human activity. These residues consist of behavioural structures initially defined as human-computer interaction strategies.

Pedro Rebelo born in 1972 - Portugal

Pedro is a composer/digital artist working in electroacoustic music, digital media and installation. His approach to music making is informed by the use of improvisation and interdisciplinary structures. He has been involved in several collaborative projects with visual artists and has created a large body of work exploring the relationships between architecture and music in creating interactive performance and installation environments. This includes a series of commissioned pieces for soloists and live-electronics which take as a basis the interpretation of specific acoustic spaces. In the duo laut with saxophonist Franziska Schroeder he investigates the extension of interfaces and control in interactive performance practices. His electroacoustic music is featured in various CD sets (Sonic Circuits IV, Discontact III, Exploratory Music from Portugal, ARiADA). Pedro conducts research in the field of digital media, interactive sound and composition. His writings reflect his approach to design and composition by articulating creative practice in a wider understanding of cultural theory. Pedro has been awarded a PhD in composition from the University of Edinburgh and is currently a lecturer and researcher at the Sonic Arts Composition at the Sonic Arts Research Centre, Belfast.

A letter from the trenches of Adrianopolis . . .

In his manifesto, *The Art of Noises*, Luigi Russolo incorporates a letter from his colleague, the father of *The Futurist Manifesto*, F. T. Marinetti. In this letter, a description of the battlefield, the poet endeavours to relate the sounds of "the orchestra of the noises of war" via onomatopoeic text.

In *A letter from the trenches of Adrianopolis . . .* Marinetti's prose is presented in English translation by five individual voices. The readings have been transformed and reworked to convey the sonic milieu of the battlefield.

The composition works in multiple layers with distinct fore-, mid- and background regions. This dimensionality is further heightened by the use of horizontal movement complementing the gestures of individual events. *A letter from the trenches of Adrianopolis . . .* progresses between external examination of events and internal reflections of the observer.

Jason E. Geistweidt is a sonic artist working across the fields of theatre, film, music, dance and installation. In March, he premiered *Terrestrial Variations*, a large-scale work for orchestra, chorus and electronics. In February he was awarded the EMS Prize (Stockholm) for his composition *A letter from the trenches of Adrianopolis . . .* This past October, Geistweidt provided original music and sound design for Rachel O'Riordan's production of *Elizabeth* and in May he contributed to *Metropolis '04*, a collaborative effort providing a contemporary score for the classic Fritz Lang film. He is currently a Ph.D. candidate at the Sonic Arts Research Centre working with Dr. Michael Alcorn. He holds a Masters degree from the University of Limerick (Ireland) and a B.Mus.Ed. from Southwestern University (Texas).

Kóax (2003)

Real-time Audio/Visual

"Kóax" appears in the passage:

Brékkék Kékkék Kékkék Kékkék!

Kóax Kóax Kóax! Ualu Ualu Ualu! Quauouauh!

during the opening pages of *Finnegans Wake* by James Joyce. Joyce died before he could explain the myriad of cross referencing and obscure languages contained in his book but legend has it Kóax describes the sound of frogs in Aristophanes' (the greek dramatist's) belly, as described in the 1621 book 'The Anatomy of Melancholy' by Robert Burton. It is in fact what the frogs sing in Aristophanes' Comedy 'Frogs' ca. 405 BC and it is understood that, instead of saying "Ribbet ribbet", greek frogs croaked in this way.

This piece is not in relation to frogs nor is it about Aristophanes but it is concerned with the thematic, conceptual and contextual impact of time in *Finnegans Wake*, and the cut-and-paste, temporally disruptive, aesthetic which followed in high modernism and early postmodernism. The video and sonic material here feature several narratives that are dislocated during live performance, using the computer. The subject matter is spliced and rejoined in a deconstructive manner similar to the non-chronological trait of Joyce and modernism.

*Kóax does not attempt to mirror the encyclopedic referencing of *Finnegans Wake* in audio or visual terms but is the basis for the avenues in composition I wish to explore in the near future.

Christopher McClelland was born in 1982 in Fermanagh (Northern Ireland). He graduated from Birmingham Conservatoire in 2004 with an Honours Degree in Music. During his time there he completed an Erasmus exchange to the Conservatoire National Supérieur in Paris. He is currently a PhD student at the Sonic Arts Research Centre.

Christopher's teachers have included Joe Cutler, Frederic Durieux, Marco Stroppa and Michael Obst and is currently under the supervision of Professor Michael Alcorn. In particular he has participated in workshops led by Diana Burrell, Brian Ferneyhough and Anthony Gilbert. Notably his music has been performed by Ian Pace, Darragh Morgen, Mary Dullea and Nancy Ruffer, and by the ensembles Apartment House, Psappha, Nosferatu, Endymion, Uroboros and the Birmingham Contemporary Music Group. Christopher writes for both acoustic and digital mediums and as a programmer is particularly interested in developing software in the fields of interactive performance networks and computer-assisted composition.